

ȘCOALA NOASTRĂ

Foaie învățătoarească de cultură și orientare profesională

Redacția și Administrația:

SAVA BARBATESCU Turnu-Severin

Banca pop. Spiru Haret Str. Decebal No. 54

NAȚIONALISM-UMANITARISM

Nu rare ori unele lucrări încearcă să prezinte aceste noțiuni ca excluzive.

Dau a înțelege că o școală în care educația este culăzită de principii naționaliste, păcătuiește contra umanitarismului, contra a ceea ce progresul moralei arată ca fiind valoarea supremă: iubirea omenirii în general.

O privire mai atentă ne va face să vedem, că nu rezistă criticii și deci adevărului înfățișarea naționalismului și umanitarismului, ca fiind opuse, ca formând o antinomie.

Nu risc, dacă mi-ași permite să asemăn raporturile dintre naționalism și umanitarism cu cele dintre pom și fructele sale.

Pomul și ramurile ar reprezenta în analogia noastră naționalismul, iar florile și mai apoi fructele ar reprezenta umanitarismul. În definitiv ce este naționalismul?

Râvna sfântă pe care trebuie s'o manifeste fiecare ins, de-a face ca națiunea sa să devină o voință unitară în afirmarea drepturilor de existență specifică. Viața nu poate fi trăit în toată intensitatea ei, decât dacă ai libertatea de-a te manifesta, potrivit înclinărilor neamului tău.

Naționalismul este trăirea clipă de clipă a virtuților de neam. Prin acest lucru e îndemnat la creațiuni culturale, singurile care justifică dreptul de-a ocupa un loc sub soare.

Neamurilor cărora le lipsește conștiința de sine, le este sortită peirea, sau în cel mai bun caz au o existență vegetativă.

Germanii, în estusiasmul lor naționalist, socotesc că „spiritul de neam” acel „volksgeist” atât de prea mărit, este cu atât mai mult servit, cu cât rasa, sângele este mai ferit de amestecuri streine. De aci rasismul cel atât de discutat.

Doctrina naționalistă cultivă o realitate cu multiple caracteristici: teritriu, limbă, istorie germană și mai presus de toată conștiința vie a structurii sale specifice.

Ce este umanitarismul? Desigur, iubirea de umanitate. Dar cum trebuie să fie înțeleasă această umanitate? Avem de gândit aici la două concepții: una cosmopolitistă, alta internaționalistă.

Cosmopolitismul presupune desființarea națiunilor, prin ștergerea granițelor, prin părăsirea tradițiilor și a diferențierii lor. Este o concepție romantică, extrem de vapoasă și lipsită de conținut.

Nu știu cum se simte cel care, în baza acestei concepții mercantile „ubi bene, ibi patria”, pleacă după sașiul gurii în lumea largă. Știu însă că „fie pâinea cât de rea, tot mai bine în țara mea” exprimă o caracteristică de seamă a sufletului românesc. Accentuată de noi, această nostalgie, n'o cred absentă dela celelalte națiuni.

Concepția internaționalistă a umanității permite națiunilor să se desvolte în granițele lor firești, potrivit înclinărilor fiecăreia. Umanitarismul internațional își găsește frumusețea în armonia variației. O asemenea concepție a omenirii nu absoarbe și nu distinge realitatea pe care am numit-o națiune, ci o înalță, cultivând-o în ceea ce are select și distinct. În felul acesta progresul este cu adevărat servit, permițând înșilor unei națiuni să se desvolte în mediul a lor săi, deci în condițiuni psihologice optime.

Înlăturând din discuție cosmopolitismul, ca nefiind susținut de realitate, rămâne concepție de umanitate internațională. Națiunile nu sunt altceva decât aspectele ei.

În acest caz naționalismul și umanitarismul sunt departe de-a se distruge unul prin altul. Din contră, naționalismul alimentează umanitarismul

Bazați pe aceste premise, tragem concluzia că activitatea din școală, prin care pregătim viitoarele celule sociale, nu poate fi decât națională.

Pregătind demnitatea națională a elevilor, noștri, întărim dreptul la autonomie al națiunii și fără îndoială că nu conotrariem întru nimic umanitatea (în concepția sa națională).

Lucrând să fim respectați în suveranitatea noastră națională, implicit recunoaștem de-a noastră datorie stima ce-o datorăm celorlalte națiuni.

Devenim umani, crescând la razele binefăcătoare ale românismului.

V. Grosu

ION CREANGA

Este de datoria noastră, ca oridecâteori găsim prilejul potrivit, să remarcăm faptele frumoase și calitățile alese ale înaintașilor, să nu le trecem cu vederea ca pe orice lucru divers, ci să le dăm în vileag pe orice cale.

Generațiile tinere trebuie să fie pline de recunoștință, pentru premergătorii lor, care au contribuit la ridicarea poporului românesc în orice domeniu.

Printre înțaii demni de amintit se enumără și I. Creangă. S'au scris multe despre el și cu toții avem cunoștință de valoarea lui, ca scriitor în literatura română. Cu toate acestea, pentru că odată cu luna Martie a anului în curs, se împlinesc 100 de ani dela nașterea sa, nu putem trece cu vederea fără să nu scriem câteva rânduri despre cel ce-a fost, I. Creangă.

O mică notiță biografică. I. Creangă s'a născut la 1 Martie 1837 în satul Humulești, Jud Neamț și a trăit până la anul 1889. A învățat școala primară din Humulești, școala de preoție din Fălticeni și apoi a trecut la seminarul dela Socola lângă Iași. După aceea intră diacon la o biserică din acest oraș și neplăcându-i profesiunea pe care o luase, se duse la școala normală „Vasile Lupu”, după care a fost numit institutor în Nordul Moldovei.

Imprieteniindu-se cu M. Eminescu, a început să frecventeze întrunirile societății „Junimea” și a publicat în „Convorbiri Literare” diverse povestiri, acedote și amintiri.

Creangă este primul scriitor care ridică obiectele reale la poezie, pătrunzându-le mai puternic decât oricine. Cu acele însușiri, dar în plus finețe și imaginație se prezintă nuvela umoristică „Moș Nichifor Coțcarul”, a cărei idee vulgară este totuși cu un desăvârșit natural și cu discreție înfățișată, într'un cadru și într'o atmosferă plină de poezie.

Basmele: „Arap Alb”, „Dănilă Prepeleac”, „Capra cu trei iezi”, „Soacra cu trei nurori”, Creangă le-a cules din popor, dar le-a transformat în unele privințe, închegându-le în același spirit poporan în care s'au plămădit și din care au rășărit. Ele sunt remarcabile prin dibăcia și arta cu care autorul dă personajilor imagine, înfățișarea și vorbirea plastică a realității. De aci un mare farmec, care uneori este mărit prin adâncimea și și redarea unor situațiuni ce ridică basmul la gradul de nuvelă fantastică și simbolică. Înțâmplările l i Harap Alb la Roșu Impărat și cu deosebire convorbirile celor cinci monștri în odaia de aramă înroșită în foc, sunt exemple izbitoare ce îndreptățesc aceste observațiuni.

Farmecul și puterea acestui basm

constau în marele contrast dintre irealitatea fantastică a faptelor povestite și realismul extraordinar al personajilor, ale sentimentelor și caracterelor lor.

Altele ca: „Ion Roată și Cuza Vodă”, „Ion Roată și unirea”, „Popa Duhu”, sunt povestiri și întâmplări autentice din propria lui experiență sau auzite dela alții. Ele sunt modele de proză istorică.

Unele iau înfățișarea de adevărate fabule sau parabole, cum sunt de pildă „Acul și barosul” și „Cinci pâini”, care se găsesc de multe ori prin cărțile de de cetire ale cursului primar și secundar. În toate aceste scrieri limba nu e numai provincială, ci devine și literară ca bunăoară în „Cinci pâini”.

Pe lângă scrierile remarcate aici, demne de amintit sunt „Amintirile din copilărie”.

Creangă, într'o limbă bogată populară moldovenească, într'un stil potrivit fondului, povestește cu o sinceritate neîntrecută și cu mult haz, cu multă căldură, cu obiectivitate rară și cu o pătrundere admirabilă a situațiunilor și a caracterelor, scene din copilăria sa. Imprejurul ființei sale de copil deștept și nestatornic, indemnatic și sburdalnic, ușor dus către rău, dar mereu pătruns de gândul binelui, se grupează rând pe rând și rămân săpate în mintea noastră aproape pentru totdeauna portretele atâtor ființe cu care a trăit: bunicul, David Creangă, foarte așezat, senin și înțelept, cu gândul la trecut, dar doritor de progres în viitor; mamă-sa, Smaranda, cu inimă simțitoare, îndurătoare la toate cele petrecute, harnică, doritoare de știință, pentru a-l vedea ceva în sat pe fiul său Ion și statornică în urmărirea acestui gând; tatăl său, Ștefan, om glumeț, rece, mărginit, disprețuitor de învățătură și fără grijă de viitorul copiilor săi; mătușa Marioara sgârcită, hapsână și strâns legată de superstitii; Gâtlan, crud și posomorât, iar Trăsnea, încăpăținat și inapoiat; Moș Luca, nepăsător de nevoile altora, dar supărăcios și plin de amor propriu, precum și atâția alții cu sufletul lor primitiv, însă așa de precis și bine înfățișați în însușirile lor, parcă i-am văzut și-i vedem neconținut trăind în sufletul nostru.

Ținând seama de aceste calități, cu toate provincialismele limbii, această lucrare este o operă a poeziei, fiind una din cele mai trainice scrieri ale literaturii noastre. S'au mai scris amintiri în literatura noastră, dar nu cu atâta farmec ca acestea.

Luând în considerare calitățile scrierilor specificate aici și ținând seama de stilul lor clar și pe înțelesul tuturor, putem afirma că cel mai însemnat reprezentant al curentului poporan este Ion Creangă.

Gh. M. Pretorian

: Pagina Revizoratului :

Revizoratul școlar Mehedinți

No. 1699 — 8 Martie 1937

Direcțiunilor de școli primare din județul Mehedinți.

În cursul lunii Martie se sărbătorește în toată țara centenarul nașterii lui Ioan Creangă.

Acest scriitor, care a făcut nemuritoare comorile folclorului românesc și ne-a încântat copilăria prin povestirea pitorească și vie a copilăriei sale, merită să fie sărbătorit mai ales de tineretul școlăresc al cărui suflet l-a înțeles, l-a cântat și l-a educat cu blândețea și humorul lui, neaș românesc.

Veți lua măsuri să se comemoreze cu toată cinstea, cel care a evocat ca nimeni altul farmecul copilăriei.

Revizor Școlar, *Sava Bărbătescu.*

Secretar, Gh. Pârșan.

Revizoratul școlar Mehedinți

No. 1522 — 8 Martie 1937

Direcțiunilor de școli de copii mici și școlilor primare din județul Mehedinți.

Binevoii a cunoaște că, în conformitate cu dispozițiunile Direcțiunii Generale C. F. R., recipisele emise în contul „fondului de drumuri naționale” în cursul lunii Decembrie 1936 de către Administrațiile financiare, pot fi schimbate în timbre.

Restul de recipise, cu data anterioară celei de 1 Decembrie 1936, nu mai au valabilitatea pe anul curent, ținând seama că plata impozitului pentru drumuri se face pe an calendaristic, iar nu bugetar.

Revizor Școlar, *Sava Bărbătescu.*

Secretar, Gh. Pârșan.

Revizoratul școlar Mehedinți

No. 1523 — 8 Martie 1937

Comitetelor școlare comunale din județul Mehedinți.

În conformitate cu ordinul Onor. Minister No. 192504/936, și potrivit avizului dat de conțenciosul Onor. Minister în chestiunea aplicării timbrului de aviație, avem onoare a vă face cunoscut că chitanțele liberate de comitetele școlare, nu trebuiesc timbrate cu acest timbru.

Dacă eventual organele însărcinate cu controlul aplicării acestui timbru, dresază acte de contravenție, se va uza de căile de atac prevăzute de lege.

Revizor Școlar, *Sava Bărbătescu.*

Secretar, Gh. Pârșan.

Revizoratul școlar Mehedinți

No. 1702 — 8 Martie 1937

Direcțiunilor de școli primare din județul Mehedinți.

Biblioteca învățământului primar depe lângă Revizoratul școlar al Municipiului București editează o revistă pentru copii, intitulată „Mușurașul”.

Onor. Minister, apreciind scopul pe care-l urmărește această

revistă cât și rezultatele obținute până acum, o recomandă școlilor primare din țară.

Abonamentul e 60 lei anual. Cei ce doresc să se aboneze, se vor adresa Revizoratului școlar București, Calea Griviței 56, Sec. II.

Revizor Școlar, *Sava Bărbătescu.*

Secretar, Gh. Pârșan.

Revizoratul Școlar jud. Mehedinți

No. 1645 — 8 Martie 1937.

Direcțiunilor de școli primare din județul Mehedinți.

Având în vedere datele pe care Serviciul de Protecția Plantelor de le are, se prevede o puternică invazie de omizi pentru primăvara anului acesta, la arborii roditori.

În adevăr, în toate livezile de pomi roditori se pot observa numeroase cuiburi de omizi agățate de ramurile arborilor.

În fiecare cuib, coloniile întregi de omizi așteaptă timpul călduros al primăverii pentru a se năpusti asupra frunzișului și florilor, distrugându-le.

În vederea prevenirii acestei invazii, care amenință livezile noastre de pomi fructiferi, este indispensabil să se aplice cu strictețe curățitul acestor cuiburi de omizi distrugându-le prin foc.

Acest curățit de cuiburi de omizi este necesar să fie făcut de toți proprietarii sau uzufructuarii de pomi fructiferi, altfel rezultatele vor fi nule.

Sunt în vigoare articolele din legi existente, care prevăd chiar sancțiuni pentru cei care nu vor distruge cuiburile de omizi (Codul Penal Regele Carol II art. 378). În consecință, vă rugăm să binevoii a dispune ca aceste măsuri de luptă să fie aplicate cu strictețe în grădina școlii și în grădinile elevilor d-voastră.

Cunoscând interesul ce-l purtați agriculturii românești, suntem convinși că veți da tot sprijinul d-vs, aplicării acestor măsuri de un folos netăgăduit economiei naționale.

Revizor Școlar, *Sava Bărbătescu*

Secretar, Gh. Pârșan.

Revizoratul Școlar jud. Mehedinți

No. 1183 — 26 Februarie 1937.

Direcțiunilor școlilor primare din județul Mehedinți.

Vă comunicăm în copie decizia Onor. Minister cu No. 21391 din 29 Ianuarie 1937, spre a vă conforma.

Revizor Școlar, *Sava Bărbătescu*

Secretar, Gh. Pârșan.

Copie. Constatând din rapoartele organelor de control că unii membri ai corpului didactic refuză să dea concursul lor efectiv la organizarea serbărilor școlare și având în vedere marea importanță ce-l au aceste serbări pentru educația patriotică a tineretului școlar,

DECIDEM:

Art. 1 Direcțiunii școlilor sunt obligați a lua de bună voie măsurile necesare pentru organizarea serbărilor școlare prin care se comemorează evenimentele importante ale istoriei naționale.

Art. 2 În programul acestor serbări va figura totdeauna și o cuvântare a unui dintre profesorii sau învățătorii școlii, prin care cuvântare se va arăta

școlărilor însemnătatea evenimentului comemorat.

Art. 3 Pentru cuvântarea ocazională, directorul va desemna pe unul din membrii corpului didactic al școlii. Refuzul de a pregăti și a ține această cuvântare va fi considerat ca refuz de serviciu legalmente datorit și va fi sancționat în consecință.

Art. 4 Profesorii sau învățătorii școlii sunt obligați de a participa la aceste serbări, absentarea nemotivată de la serbare fiind sancționată cu reținerea salariului pe o zi și în cazul că se repetă și prin pedepse de ordin disciplinar.

Art. 5 și ultimul. D-nii directori ai învățământului secundar, profesional, normal și particular sunt însărcinați cu aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Ministrul Educației Naționale,
(ss) *D-r Angelescu.*

Revizoratul Școlar Mehedinți

No. 1213 — 1937 Februarie 26

Direcțiunilor de școli primare din județul Mehedinți.

Vă trimitem în copie ordinul Onor. Minister al Educației Naționale cu No. 15 | 1937 spre executare.

Revizor școlar, *Sava Bărbătescu*
Secretar, G. Pârșan

În urma raportului înaintat de d-na inspectoare de specialitate M. Dobrescu, Ministerul a aprobat ca și în anul acesta să se organizeze expoziție de ouă încondeiate, ca o continuare a datinelor strămoșești și a hotărât ca atât școlile de grad secundar, cât și cele primare de fete să trimită cel puțin 20 ouă încondeiate și o pereche de păpuși în portul național al regiunii unde se află școala.

Comunicând aceasta, vă rugăm a lua măsurile convenite pentru participarea școlii Dvs. la această expoziție.

Orice alte explicațiuni, în legătură cu expoziția de ouă încondeiate, care anul acesta se va deschide cu trei zile înainte de Florii, vor fi date tuturor școlilor, la timpul oportun, de către Asociația „Educația Menajeră”, care pune la dispoziție fondurile pentru deschiderea ei, sprijinind-o în toate manifestările.

Director G-ral, (ss) *Al. Voinescu*
Șeful Serv. (ss) *Teodorescu*

Revizoratul școlar Mehedinți

No. 1244 — 27 Februarie 1937

Direcțiunilor de școli primare din județul Mehedinți.

Vă comunicăm în copie ordinul Onor. Minister al Educației Naționale No. 12.735 | 1937, spre executare.

Rev. Școlar, *Sava Bărbătescu*
Secretar G. Pârșan

Ministerul luând cunoștință că unii învățători speculează terenul cu care au fost împropietăriți, cu scopul de a fi mai strâns legați de pământul unde își fac apostolatul, vă rugăm să puneți în vedere învățătorilor că n'au voie să vândă loturile cu care au fost împropietăriți, conform art. 159 din legea veche a

învățământului primar, altfel se vor lua măsuri împotriva lor.

Director, (ss) *Al. Voinescu*

Sef de serviciu,

Subdirector (ss) *Theodorescu*

Scoala primară mixtă din comuna Corzu Mehedinți

No. 46 | 937

Domnule Revizor,

Cu onoare vă înaintăm aici alăturata scrisoare „Domnului Prefect Iulian Predescu și Domniei Voastre” ca drept cunoștință din partea învățătorilor și școlii, comitetul școlar în frunte cu d-l deputat Ioan F. Popescu, autorităților comunale și a tuturor locuitorilor comunei Corzu; pentru ajutoarele bănești și mobilierul dat: școlii, bisericii și primăriei; cu rugămintea de a dispune cele de cuviință

Director, (ss) *M. Băltășeanu*

Stimate D-le Prefect și D-le Revizor școlar.

Comitetul școlar al școlii, în frunte cu domnul deputat Ioan F. Popescu, președintele comitetului școlar, învățătorii școlii M. V. Băltășeanu, directorul școlii și C-ța M. Băltășeanu, preotul Al. N. Miulescu, parohul bisericii; autoritățile comunale și toți ceilalți locuitori ai comunei Corzu; prin prezenta vă aducem marea noastră recunoștință și respectuase mulțumiri asigurându-vă de toată dragostea și devotamentul nostru, pentru ajutoarele bănești și mobilierul necesar dat școlii în suma de lei 19.000; bisericii, suma de lei 15.000; iar primăriei 5.000 lei.

Intruniți azi în sala școlii primare, cu toții într'un glas vă trimitem urările noastre cele mai sincere, de sănătate și fericire spre prosperarea județului nostru.

PREȘEDINTE, (ss) I. F. POPESCU.	Directorul școlii, (ss) M. BĂLTĂȘEANU.
Învățătoarea școlii, (ss) C-ța BĂLTĂȘEANU.	Paroh, ALEX. MIULESCU.
Primar, (ss) IOAN OPREA.	Notar, (ss) HAR. LIGA

Urmează 105 semnături de săteni.

Revizoratul Școlar jud. Mehedinți

No. 1786 — 15 Martie 1937.

Domnule Director,

Onor. Minister cu ord. No. 20490 | 1937, înțelegând să dea tot concursul manifestărilor culturale ale *Fundației Culturale Regale „Principele Carol”*, aprobat să se pună la dispoziția căminelor culturale ale acestor instituții, localurile școlilor primare, pentru adunări generale anuale pentru ținerea cursurilor de îndrumări gospodărești, pentru ținerea șezătorilor și orice fel de serbări culturale, însă fără bal.

Legea oprește balurile în localurile de școală.

Revizor Școlar, *Sava Bărbătescu*

Secretar, Gh. Pârșan